

Poštovana Zemaljskinjo, draga Tanja!

Dozvolite mi ovo intimno apostrofiranje, smatram na ime da sam na to ovlašćen ne samo na osnovu našeg senčanskog porekla, nego i na osnovu bliskih odnosa naših porodica. (Ne govoreći ovom prilikom o mom profesionalnom interesovanju kojim sam pratio vaš dosadašnji pesnički put.) Vaš stric, Laza mi je godinama bio veoma cenjen i uvažen saradnik u senčanskoj gimnaziji, a vaš otac je svojim umetničkim fotografijama pažljivo pratio moj porodični život i javnu delatnost. U prvom redu njemu mogu zahvaliti da moj osamdesetgodišnji životni put nije ostao bez vizuelnih dokumenata. A da i ne govorim o tome da su nam svi članovi naših porodica, najmanje vek i po unazad rođeni i odrasli u Karađorđevoj (Adanskoj) ulici i njenim „pritokama” u prostoru od Živinske pijace do pravoslavnog groblja. Razumljivo je da sam ^{Laza} duboko dirnut kada sam saznao za iznenadnu smrt vašeg oca.

Poslednji put sam bio zajedno sa Vašim roditeljima na proslavi godišnjice senčanske bitke kada je Steva bio odlikovan medaljon Pro urbe. Tom prilikom dobio sam od vaše Mame veoma dragoceno obaveštenje za moje istraživanje života i rada jednog našeg zajedničkog prijatelja, mladog filmskog režisera, Ištvana Morvaija. Njoj mogu zahvaliti da je spomen-veče u čast Morvaija veoma uspešno održano 1. septembra 2001. godine u Senti. O tome svedoči i časopis Hid koji Vam šaljem u prilogu ovog pisma. Molim Vas uručite ga Vašoj Mami. Takođe vam šaljem i traženu fotografiju. Nažalost zbog mog sadašnjeg zdravstvenog stanja (cerebralni infarkt, operacija mrežnice na desnom oku i td.) nisam u stanju da vam napravim kopiju, te vas molim da mi posle kopiranja sliku vratite. Bilo bi mi veliko zadovoljstvo da vam pokažem i još neke druge slike koji je Vaš otac snimio o meni i o mojima.

Vas i Vašu Mamu srdačno pozdravlja

Novi Sad, 3. IX 2002.

Post scriptum

a) Interju koji je Forum pravio samnom objavljen je 1998., a ne 1973. godine kako ste u Vašem pismu naveli.

b) Tačna adresa mi je Fruškogorska ulica 41 (a ne put). Ovo primećujem ne zbog neke profesorske pedanterije nego zbog toga što negde u gradu stvarno postoji i Fruškogorski put.

c) Šaljem Vam još jednu - doduše dosta staru - svesku („akademska beseda“) koja ipak daje neki uvid u moj rad. Poslednja moja knjiga (pod naslovom „Knjiga sećanja“) sa daleko širim uvidom u moj pedagoški i naučnoistraživački rad objavljena je prošle godine ali na mađarskom jeziku, te ne biste mogli koristiti.

Siniša